

Onzichtbare verhalen

Succesverhalen delen is eigenlijk best eenvoudig en verloopt vaak volgens een vast stramien. Er is een probleem, een hoofdpersoon, wat tegenslag en een overwinning. Appeltje, eitje toch? Ergens is het te gemakkelijk om zomaar een project van de provincie erbij te trekken, extra mooi aan te kleden en hier een podium te geven. Voelt bijna als extra zendtijd, want als het om succesverhalen gaat zijn we er als de kippen bij om die te delen natuurlijk.

Daarom vertel ik liever iets over die kleinere verhalen, de kleine successen. De mensen in onze organisatie die geloven in 'goed voorbeeld, doet goed volgen' of -ik gooi er nog maar eens een cliché in- 'verbeter de wereld, begin bij jezelf'. Want eigenlijk zijn zij, door wat ze op kleinere schaal doen, eigenlijk de grote inspirators. Zorgen voor de juiste, positieve energie binnen onze provinciale organisatie. Laten zien dat je op elk level het verschil kunt maken. En met hun passie in één klap korte metten maken met het stereotiepe beeld dat sommige mensen bij het woordje ambtenaar hebben.

Neem nou Jan. Hij werkt al lang (te lang, zal hij zelf zeggen) bij de provincie Zuid-Holland. Naast facilitair medewerker met een voorliefde voor circulaire oplossingen, is hij daarnaast ook al sinds jaar en dag vrijwilliger bij de voedselbank. Toen ons kantoor en daarmee ook ons bedrijfsrestaurant tijdelijk sloot wegens corona, zorgde o.a. hij ervoor dat onze voedselvoorraden op een goede plek terecht kwamen. Juist, bij de voedselbank. Waar ook ons oude kantoormeubilair inmiddels -dankzij Jan- van een tweede leven geniet.

Over corona gesproken, veel collega's konden helemaal niet thuiswerken. Omdat ze bijvoorbeeld normaal gesproken in het bedrijfsrestaurant of achter de receptie werkten. Alsof het de gewoonste zaak van de wereld was zijn zij aan de slag zijn gegaan bij andere overheidsorganisaties, of als vrijwilliger bij een goed doel. Neem Maurits en Radjen bijvoorbeeld. Samen met andere collega's zijn zij de catering bij de vaccinatiestraten gaan verzorgen en later ook logistiek zaken hier gaan regelen. En dat de werktijden plots ook in het avond en in het weekend vielen? Dat maakte voor hen niets uit.

Kleine verhalen, maar met een groot effect. Maar helaas dus wel vaak onzichtbaar. Terwijl, zou er een boek worden geschreven over inspirerende mensen die binnen hun eigen mogelijkheden bijdragen aan een betere wereld....ik zou je zo tientallen hoofdstukken kunnen leveren.

Verspilling tegengaan? Lokale ondernemers ondersteunen? Verduurzamen waar het kan, experimenteren met producten als karma shoarma of een Boekoeloekoe-groentenburger? Joop en Sarah zouden zo de eerste hoofdstukken voor hun rekening kunnen nemen om te vertellen over de catering in eigen huis en hoe zij binnen hun werkveld de grote opgaves van de provincie ook naar de eigen kleine schaal te verlaten. Gewoon, door te beginnen en te doen. Bijvoorbeeld aansluiting zoeken bij To Good To Go, zodat er niets wordt weggegooid aan het einde van een werkdag. Maar dat is slechts één klein detail uit een breed scala van verhalen dat zij te vertellen hebben.

En dan is er natuurlijk nog Rick. Die zag hoe de bewegwijzering op ons plein werd vervangen en dacht 'weggooien is zonde'. En met een beginnend bedrijfje in gesprek ging om te kijken of de oude borden misschien wel een tweede leven konden krijgen. Wie goed kijkt en de mooie, nieuwe prullenbakken spot op het plein weet dat 'm dat ook gelukt is. Van bord tot prullenbak, zo simpel kan het zijn. Datzelfde bedrijf werkt weer samen met een sociale werkplaats waar zij hun producten laat maken.

Het enthousiasme van Rick zorgde er vervolgens voor dat onze metaalbewerkingsmachines, die door onze technische dienst jarenlang zijn gebruikt om kleine reparaties uit te voeren, een tweede leven kregen. Zij hebben een nieuwe bestemming gevonden bij deze sociale werkplaats, waar onze oude materialen omgetoverd worden tot mooie, nieuwe producten. 'De cirkel is rond', hoor ik Rick al glimlachend zeggen.

Ach weet je, zo is er overal wel inspiratie te vinden in de vorm van een collega die nét even wat meer durft te doen. Ziet dat niet alles altijd groot hoeft te worden aangepakt om impact te hebben. Dat het allemaal kan beginnen door degene te zijn die nét even dat eerste dominosteentje omduwt. Waarna de rest vanzelf volgt. Jammer dat we vaak alleen die laatste grote steen zien vallen en dat die het meeste indruk maakt. Terwijl de energie die intern ervoor zorgt dat we als organisatie het verschil kunnen maken vaak onverteld blijft.

Zonde eigenlijk.